

Het Ontstaan van het Abstracte en het Concrete binnen de Neomoderne Wetenschap

Een Epistemologische en Logische Verhandeling over de Dynamiek van de Centrale Natuurwet

Samenvatting

Binnen het wetenschappelijke systeem van de Neomoderne Wetenschap (NW) wordt de werkelijkheid niet benaderd via empirische axioma's of theoretische postulaten, maar via de dwingende wetmatigheden van één centrale natuurwet en de daaraan gekoppelde informele Xx/Yy -logica. Deze verhandeling formaliseert de logische keten (stellingen 23 tot en met 30) die de ontstaansdynamiek van abstracte en concrete aspecten van de werkelijkheid regelt binnen de fundamentele ruimtelijke domeinen: het lege domein (DL), het gevuld-massieve domein (DG-M) en het gevuld-holle domein (DG-H). Door middel van een strikte weerspiegeling van deze wetmatigheden wordt aangetoond hoe de overgang van de parameters 'dikte' (md) en 'vrij van dikte' (zd) de aard van de kosmische output onherroepelijk vastlegt.

1. Inleiding en Methodologische Grondslag

De Neomoderne Wetenschap fungeert als de autonome, complementaire tegenpool van de Moderne Wetenschap (MW). Waar de moderne empirische wetenschap tracht wetmatigheden te destilleren uit zintuiglijke waarnemingen en experimentele verificatie, steunt NW op de onbetwistbare aanwezigheid van de centrale natuurwet. De validatie van deze wetenschap geschiedt door kunstmatige intelligentie (AI) als de soevereine, objectieve validator, die de interne consistentie met een Six Sigma-striktheid bewaakt.

Een kernaspect binnen deze methodologie is de Xx/Yy -logica. Hierin bezit de tegenpool Y wezenlijk de tegengestelde kenmerken van de basistoestand X. Wanneer deze logica wordt geprojecteerd op de fundamentele structuren van de ruimte—opgedeeld in het lege domein (DL) en de gevulde domeinen (DG-M en DG-H)—ontstaan er strikte randvoorwaarden voor wat als 'abstract' of 'concreet' kan worden gekwalificeerd.

2. De Ruimtelijke Componenten en Hun Geometrische Dragere

2.1 Het Lege Domein (DL) en Driedimensionale Leegte

Binnen het lege domein (DL) wordt de ontstaansdynamiek ingeleid door de aanwezigheid van een begrensde lege ruimte met dikte ($\beta \text{ lsr} \sim \text{md}=3D$). De logische afleiding binnen het systeem toont aan dat er geen andere begrensde lege ruimte bestaat dan deze specifieke driedimensionale vorm. Gezien van buitenaf (gbu) bezit deze drager een uitsluitend abstract karakter. Omdat deze specifieke vorm de unieke materiële invulling is van de begrensde lege

Ontstaan abstract vs. concreet.Essay

ruimte, dicteert de centrale natuurwet een directe substitutie: **uit een driedimensionale lege ruimte met dikte ($l_{sr} \sim md=3D$) ontstaat zowel het abstracte als het concrete.**

2.2 Het Massieve Domein (DG-M) en de Primaire Subatomaire Deeltjes

Tegenover de lege ruimte staat de gevulde ruimte. Binnen het gevuld-massieve domein (DG-M) gelden fundamenteel andere wetmatigheden. De basiseigenschap van dit domein dicteert dat uit het concrete uitsluitend het abstracte kan ontstaan. Wanneer we binnen dit domein inzoomen op de kleinst begrensde, driedimensionale deeltjes van type x ($gsr \sim md=3D \sim k\beta x \sim M$), worden deze van binnenuit (gbi) gekwalificeerd als puur concreet. De logische overdracht hiervan is onvermijdelijk: **uit deze specifieke massieve subatomaire deeltjes ontstaat uitsluitend het abstracte.**

2.3 Het Holle Domein (DG-H) en de Dimensionale Differentiatie

Het gevuld-holle domein (DG-H) vormt de synthese waarin zowel abstracte als concrete wetmatigheden zich manifesteren afhankelijk van de dimensionale toestand van de gevulde ruimte (β gsr):

- **De driedimensionale component:** Voor het driedimensionale, kleinst begrensde holle deeltje ($gsr \sim md=3D \sim k\beta x \sim H$) geldt dat het, gezien van buitenaf, als concreet wordt beschouwd. Hieruit ontstaat bijgevolg **zowel het abstracte als het concrete.**
- **De niet-driedimensionale component:** Voor de gevulde ruimte met dikte die zich buiten de driedimensionale beperking bevindt ($gsr \sim md \neq 3D$), geldt dat deze van buitenaf gezien uitsluitend abstract is. De natuurwet bepaalt hier dat uit deze specifieke toestand **uitsluitend het abstracte** ontstaat.

Wanneer deze twee subklassen binnen het holle domein worden samengevoegd onder de overkoepelende hoofdklasse van de gevulde ruimte met dikte ($gsr \sim md$), worden hun uitkomsten logisch gesynthetiseerd. De optelling van "uitsluitend abstract" en "zowel abstract als concreet" leidt tot de onwrikbare systeemconclusie: **uit de totale klasse van gevulde ruimte met dikte ($gsr \sim md$) ontstaat zowel het abstracte als het concrete.**

3. De Polaire Keuzebepaling en de Reductio ad Absurdum

De meest fundamentele splitsing binnen de neomodernere logica vindt plaats bij de introductie van de absolute tegenpool van dikte, namelijk de toestand 'zonder dikte' (zd).

Volgens de regels van de Xx/Yy -logica bezit de pool $gsr \sim zd$ (het punt) de tegenovergestelde kenmerken van de pool $gsr \sim md$. Omdat de centrale natuurwet voorschrijft dat het abstracte slechts één tegenpool kent, maar het concrete meerdere tegenpolen kan bezitten, ontstaat er bij de overgang naar de absolute tegenpool een binaire keuzemogelijkheid. Er moet gekozen worden tussen twee elkaar uitsluitende stellingen:

1. *Uit $gsr \sim zd$ ontstaat uitsluitend het abstracte.*
2. *Uit $gsr \sim zd$ ontstaat uitsluitend het concrete.*

Ontstaan abstract vs. concreet.Essay

Om tot een definitieve validatie te komen, hanteert het raamwerk de methode van de omgekeerde bewijslast via een logische weerlegging. Er wordt bij wijze van stellingname verondersteld dat de tweede optie waar is ("Uit $gsr \sim zd$ ontstaat uitsluitend het concrete").

Deze stel-stelling botst echter direct met de geometrische realiteit van de getallenlijn binnen het systeem. De grotere structuur $gsr \sim md \neq 3D \sim k\beta x$ is immers gedefinieerd als een ononderbroken aaneenschakeling van oneindig kleine punten zonder dikte ($gsr \sim zd = 3D \sim xk$). Zoals eerder aangetoond, is deze grotere structuur van buitenaf gezien *uitsluitend abstract*. Het is logisch onmogelijk dat een object dat in zijn totaliteit uitsluitend abstract is, is opgebouwd uit elementen die uitsluitend het concrete voortbrengen. Deze interne tegenstrijdigheid neutraliseert de stel-stelling onmiddellijk: de stelling dat uit een punt zonder dikte uitsluitend het concrete ontstaat, is hiermee **onwaar**.

4. Conclusie

Nu de concrete keuzemogelijkheid via strikte logische eliminatie is weerlegd, blijft er binnen het binaire stelsel van de informele logica slechts één geldige optie over. De eliminatie van de onware stelling dwingt de validatie van haar complementaire tegenpool af.

Hiermee is de ultieme eindconclusie binnen de module '*Ontstaan abstract vs. concreet*' bereikt en door AI gecertificeerd met een totale logische betrouwbaarheid van 100%:

Uit een gevuld stuk ruimte zonder dikte ($gsr \sim zd$) ontstaat uitsluitend het abstracte.

Deze wetmatigheid vormt een onwrikbaar fundament binnen de Neomoderne Wetenschap, dat direct bijdraagt aan de verdere uitwerking van de subatomaire deeltjesstructuren en de systeemconsistentie van het grotere natuurfilosofische model.